ALLARM

FORLØBER FOR „SOLIDARITET"

Nr. 1 | April 1924 | 10 Øre

Hvad vi vil!

Fra forskellige Sider er der bragt ud til Arbejderne urigtige og forvrængede Meddelelser angaaende „De faglige Klubbers Sammenslutning"s Opgaver og Program, vi vil her i dette vort Blad præcisere: Hvad vi er og hvad vi vil.

Det var fra først af ikke vor Agt at udgive noget Blad før vi kunde udgive „Solidaritet" som Ugeblad, men Øjeblikkets Valgrummel har fremtvunget til at slaa Allarm og henlede Arbejdernes Opmærksomhed paa deres økonomiske Kamporganisationer, som det fundamentale i Klassekampen.

I Modsætning til de politiske Partier, der kun har dette ene til Maal at varetage sine snævre Partiinteresser.

Vi er midt i Arbejdet for at bygge vor Organisation op.

En Organisation der ikke skal bestaa paa Papiret men have sine dybe Rødder i Arbejderklassen.

Idet vi henviser til vort principielle Program paa Bladets Bagside, slaar vi fast, at vi er revolutionære Arbejdere, som er besjælet af den internationale Opfattelse, der, udtrykt i korte Ord, er Lønslaveriets Afskaffelse.

Ikke en god Løn for en god Dags Arbejde, men Organiseringen af Kampen for at erobre Jorden og Produktionsmidlerne, det er denne Opgave, Arbejderklassen har forsømt ved at give deres Tillid til det repræsentative System, der ikke har bragt vor Klasse et Skridt videre. Vi maa have fat ved Roden i det fundamentale.

Alle Hensyn, personlige, partimæssige, maa vige tilbage for dette ene: Arbejdernes Omlægning af Produktionen paa et fornuftmæssigt Grundlag.

Det er en stor, en svær, en alvorlig Opgave, som kræver Taalmodighed og Udholdenhed af sine Frembærere, men vi ejer Troen paa, at vor Klasse ejer denne moralske Kraft, der kan bære over alle de Hindringer, der lægges i Vejen.

Og vi rækker Haanden ud til hver ærlig arbejdende Proletar, til hver ærlig Haandens og Aandens Arbejder, der sammen med os vil kaste til Side alle de hæmmende Baand, der hindrer Fremmarschen mod vor økonomiske Frigørelse.

RØD FLAGSANG!

Der har smeldet et Flag i den gryende Vaar,
i vor Ungdoms bedaarende Tid.
Det var forrest i Front i de stormende Aar,
det var med os i Kamp og i Strid,
det var med naar vi tabte, og med naar vi vandt,
det var hos os i Solskin og Slud.
Den har brust sine Sange, mens Aarene svandt,
denne blanke og blodrøde Klud.
Smeld ud over Landet din Oprørssang.
Du er hos os i Solskin og Slud,
og vi løfter med trodsige Næver den Stang
hvor du knejser, du blodrøde Klud.

Der skal smelde et Flag over Manddommens Aar,
hvor vi sindigt ta'r Tag efter Tag,
det skal lyse, naar Livet gi'r karrige Kaar,
og vi segner af smertende Slag.
Det skal melde om Glæde, naar Skæbnen gi'r Sorg
vi skal kæmpe og kun holde ud,
og engang fra vor stolte og straalende Borg,
skal du vaje, du blodrøde Klud.
Smeld ud over Landet din Oprørssang.
Vi skal kæmpe og kun holde ud,
og vi løfter med senede Hænder den Stang,
hvor du knejser, du blodrøde Klud.

Der skal smelde et Flag i de ældede Aar,
det skal suse en Mindernes Sang,
naar vi bøjede sidder med graanende Haar,
og vi vandrer med vaklende Gang.
Det skal smelde, naar Solsynket naar til vor Stol,
og naar Livsdagens Kraft ebber ud.
Naar vor Kamp er til Ende skal Aftenens Sol
glitre over dig, blodrøde Klud.
Smeld ud over Landet din Oprørssang.
Vi har kæmpet og vi har holdt ud.
og vi løfter med higende Hænder den Stang,
hvor du knejser, du blodrøde Klud.

Oskar Hansen.

Svindel.

Hver Dag har næsten sin Skandale. Det ramler ned med Afsløringer om Svindlerier. Vi har haft de mange Bankkrak, der indlededes med Landmandsbankens ,derefter Forsikrings- og Assurancesvindlerne, og nu Assistentshus Svindelen, der i 20 Aar har gaaet i Svang. Rundt omkring gaar frygtsomme Spekulanter og gruer for Opgørets Dag.

Hyor falder Bomben næste Gang.

Landsmøde

i Paasken.

De faglige Klubbers Sammenslutning afholder 1. Paaskedag sit andet Landsmøde i København: I *Nørrebros Afholdshjem*, Rantzausgade 58.

Her stævner sammen de ærlige revolutionære Kammerater, der er med i Arbejdet for at bygge op en Organisation, der bærer Fremtiden i sig.

Idet den bygger paa Erobringen af det fundamentale i Samfundet, Produktionsmidlerne og Jorden.

Alle revolutionære Arbejdere

møder i Brønshøj Kro

den 1. Maj Kl. 4

til Sangkoret „Ferrer", De faglige Klubber og Ungdomsforeningen „Fasa"s fælles Majfest.

Chr. Christensen og Robert Klitfort taler.

Sang af Sangkoret „Ferrer".

Kl. 6 opfører „Fasa"s Medl. paa utallige Opfordringer

„SLAVENS HÆVN"

(forfattet af Fr. Holm).

Gratis Adgang til Haven.

Billetter til Underholdningen 75 Øre.

UDVALGET.

Til Samling om Amnestikravet.

Som en Frugt af Borgfredspolitiken, og som et typisk Udslag paa Kompromiets Tidsperiode, kom Loven om civilt Værnepligtsarbejde.

Militærnægterne havde ved de-



Johs. Sperling.

res direkte Aktion tvunget Regeringen til at tage en Stilling.

Statens Autoritet blev truet, da Militærnægternes Antal voksede, og de ved Sultestrejken tvang sig ud i Friheden. Og man vedtog den civile Værnepligtslov, der bragte de socialistiske Militærnægtere ind til — 3 og derefter til 20 Md. Fængsel.

I 1920 blev der ved Arbejdernes Trusel om at lamme det økonomiske Liv fremtvunget Amnesti for politiske Fanger.

I Dag maa vi paany rejse dette Krav, og paakalder alle Arbejderes Deltagelse i dette Arbejde.

Uanset hvor man staar i Arbejderklassens Armé, maa der ske en Samling om Amnesti-Krav for alle politiske dømte, og her nævner vi i første Række Johs. Sperling, som nu har siddet i Vestre Fængsel siden 14. Februar 1923. I 14 Maaneder har han været berøvet Friheden, tilbage er der 6 Maaneder; men vi kan forkorte denne Tid, hvis vi i Dag samler os om Amnestikravet.

Men i dette Krav indbefattes ogsaa de meningsløse Domme, der er fældet over de unge Studenter.

Lad Raabet lyde overalt hvor Arbejderne samles, alt for længe har man tiet stille, nu maa der ske en Ændring.

Frem til Samling for Amnestikravet.

Solidaritet

„Solidaritet“ som Ugeblad.

Forud for vor Udtrædelse til Offentligheden er Rygtet om Solidaritets Genopstaaelse ilet ud i vide Kredse, og vi kan kun bekræfte dette.

Solidaritet skal ud igen, ja det skal. I den korte Tid, der er gaaet siden vor Bestemmelse herom, har vi modtaget utallige Beviser for, at det er et levende Ønske hos de Arbejdere, der har fulgt den revolutionære Bevægelse, men forladt den af forskellige Grunde.

Og disse Beviser har bestaaet i, at man har givet sit Bidrag til Solidaritets Bladfond; men vi har ikke endnu naaet den Sum, der skal til for at sikre Udgivelsen. Belært af Erfaringerne vil vi ikke træde ud før vi har det økonomiske Grundlag sikret, og dette kan ske snart, *hvis du vil* være med i Arbejdet herfor. Meld dig i Dag til Opgaven, giv dit personlige Bidrag og rekvirer Bladfondsmærker eller Lister hos:

Nørrebro: *Rich. Jensen*, Rantzausgade 30 A St.

Vesterbro: *Peter Johansen*, Sigerstedsgade 4, St.

Sundby: *Harry Larsen*, Amagerbrogade 155 [1].

Petterson, Hollænderdybet 25 [1].

Frederiksberg: *Chr. Larsen*, Kochsvej 2, St.

Dagsorden til Landsmødet.

1. Landsmødets Aabning.
2. Konstituering.
   a. Valg af Mandatudvalg.
   b. Valg af Dirigenter og Sekretærer.
3. Protokol og Beretning.
4. Regnskab.
5. Indkomne Forslag.
6. Bladet.
7. Fremtidigt Arbejde.
8. Valg af Landsstyrelse.
9. Eventuelt.

Landsmødet begynder Kl. 10.

Festen d. 1. Maj i Brønshøj Kro

Som man vil se af omstaaende Annonce, holder vi Majfest i Brønshøj Kro den 1. Maj. Alle revolutionære Arbejdere maa møde op og høre Chr. Christensen og Robert Klitforts Taler.

Sangkoret, „Ferrer“ vil synge før og efter Talerne.

Kl. 6 vil der være Underholdning i Salen, hvor Ungdomsforen. Fasa's Medlemmer vil opføre et socialt Skuespil i 5 Akter, „Slavens Hævn“. Stykket foregaar i 1918—20 og omhandler Arbejdernes Kamp mod Arbejdskøberne. Efter Underholdningen vil Festen slutte med et stort Bal.

Billetter à 75 re faas hos de 3 Foreningers Bestyrelser.

Gratis Adgang til Haven.

Festudvalget.

Skræderne.

Modtog i Februar Forslag fra Arbejdsgiverne om Overenskomst paa Prisreguleringsgrundlaget, men Skræderne forkastede dette med den Motivering, at man maatte bort fra Pristallet og forlade den glidende Lønskala for at hæve sig over det nuværende stillestaaende Niveau.

Paa de nsidste Generalforsamling den 31. Marts vedtog man alligevel at antage Overenskomst paa Reguleringsgrundlaget med en Forhøjelse af Grundpriserne paa 3 pCt. og 2 pCt. i Henhold til Prisreguleringen og derpaa følgende Augustregulering.

Dette Forslag fik 1363 Stemmer, imod var 483. Naar man foretog denne Kovending, skyldes det saavel Ledelsen som den Støtte, den fik af kommunistiske Folketingskandidater. Er disse ogsaa interesseret i faglig Ro før Valget?

Belysningsarbejderne.

Indenfor Belysningsarbejderne er der for Tiden Røre angaaende Valg af Formand.

Den af alle Arbejdere bekendte Byggespekulant I. P. Johansen, der baaret frem i første Række af sin Fagforening var naaet op i Borgerrepræsentationen og ogsaa besad Posten som Tillidsmand i Arbejdsløshedskassen, er efter at hans Manipulationer med andres Penge har bragt det dertil, at de øvrige socialdemokratiske Førere har vist ham ned ad Bagtrappen, nu for anden Gang ved at kravle op igen, og mødte men den Frækhed, der er egen for en Stræber, til Prøvevalg i Fagforeningen paa sidste Generalforsamling, og lod sig stille op igen som Kandidat til Formands-Posten.

Men vi tvivler ikke om, at der er saa meget sund Moral hos Belysningsarbejderne, at de viser ham samme Vej som Førerne, særlig efter at det ogsaa paa samme Generalforsamling blev oplyst, at han havde afsluttet Overenskomster bag den siddende Bestyrelses Ryg, og af den nu siddende Formand blev beskyldt for at have modtaget Gaver og Pengebeløb af Arbejdsgivere.

Horsens Arbejdere tilslutter sig Industriorganisering.

Horsens har 5049 organiserede Arbejdere i 47 Fagafdelinger, som staar tilsluttet Fællesorganisationen.

For nogen Tid siden udsendte denne Industriorganiserings-Forslag til samtlige Afdelinger.

Resultatet foreligger nu.

25 Afdelinger med 2667 Medlemmer har tilsluttet sig Industriorganiseringen.

10 Afdelinger med 1603 Medlemmer har forkastet Forslaget.

I 12 Afdelinger med 779 Medlemmer har Styrelserne modarbejdet, at Forslaget kom til Afstemning.

Resultatet maa dog siges at være over Forventning.

Vi er i Dag ikke i Stand til at bedømme Karakteren af Industriorganiserings Forslaget, da dette endnu ikke er kommen os i Hænde; men vi kan kun med Glæde hilse dette Skridt paa Vejen til at organisere Arbejderne efter industrielle Linier.

Jeg vælger!

Jeg vælger mig April!
i den det gamle falder,
i den det ny faar fæste;
det volder lidt Rabalder,
dog Fred er ej det bedste,
men at man noget vil!

Jeg vælger mig April!
fordi den stormer, fejer,
fordi den smiler, smelter,
fordi den Evne ejer,
fordi den Kræfter vælter,
i den bli'r Somren til!

Bj. Bjørnson.

Amnestikravet.

De i vore Amnestikrav indbefattede er:

Joh. Sperling. 20 Mdr. Fængsel.

Georg Jensen, hvis Sag paadømmes i den nærmeste Tid. (Overtrædelse af Loven om civilt Arbejde.)

H. R. Brøcker, der er idømt 300 Kr. i Bøde = 40 Dages Fængsel.

Broby, der er idømt 700 Kr. i Bøde = 4½ Maaned.

Aage Jensen, der er idømt 80 Kr. = 16 Dage.

Torben Hansen, 3. Mdr. Fængsel.

Og Sædemanden saar — —

At Vinterens Barfrost stak sine sviende Isnaale dybt i den sitrende Nerve gjorde bitterligt ondt.

Men *saa* har det været fra Dagenes Morgen, at hver Smerte bar Velsignelse i sit Skød.

Vinterfrosten skørnede Mulden, Regnen smeltede Frosten og Vaarsolen sugede Væden og varmede Mulden, saa den i Dag ligger levende, blød og varm under Vaarhimlens Blaa, badet i flimrende Sol.

Og over mørke Agre gaar Sædemanden og spreder det gyldne Korn i sikre beregnende Kast, at hver Kærne kan faa Livsmulighedens Plads og dog Side tæt om Side med Tusinder andre Kærner tilsammen danne den bugnende Agers skønne Fællesskab.

Og der staar Livsdriftens Kærlighedsduft af Sædemandens Slidergestalt paa Vaarens Agre.

Gødet, pløjet og harvet har han stridt med den genstridige Jord, at den i Dag ligger som en svulmende Moderbarm, der i sin egen Livsdrift kærligt modtager og ammer hans tusinder smaa Kornbørn, at de snart kan staa som grønne Spirer, der selv drikker Livskraft og Groning af den lune Sommerregn og Næringskraft af gylden Sommersol.

Og som han var udholdende i sit Slid med Moderjord, var han kærlig streng i sin Udvælgelse af Børnekuldet.

Hans Skaberblik havde sidste Sommer i stille Glæde skuet Befrugtningens Røg over gyldne, drifttunge Kornagre. Han havde i tusinde Tag mejet, bundet i Neg, stillet i Hove, tærsket og skilt Kærner fra Avner og vraget og valgt til han fandt de bedste Kærner ud til den kommende Vaars Udsæd til Kornslægtens Forplantning, til Underhold for Fremtidens Menneskeslægter, at Livet bestandig kan gro.

Derfor staar der Kærlighed af ham i Dag, hvor han med de udvalgte Guldkorn i Saasækken gaar sin Sædevandring over Vaarens Agre.

Og skulde Sædemanden dø før Høsten, vilde han tage mod Døden uden Tanke for, hvem, der høstede hans Slid i hans Lade. Thi saa er den rette Sædemands Aand, som den rette Digter, der maa digte uden at spørge om Maal og Mening, der maa virke af indre Tilskyndelse, uden at spørge om Udbytte og tager sin Løn i selve det at arbejde og virke og se Livet gro gennem Arbejde og Kamp.

Derfor vandrer Sædemanden i Arbejdsglædens lyse Tempel, hvorfra den smaalige Egoismes kvælende Sorg er flygtet, men hvor det groende Liv synger sin tusindtonige Lovsang i spirende Liv med Lærkesang og Vaarvind og Solvarme over Ageren, hvor Sædemandens Skabergestalt træder tungt i Mulden og i nøje beregnende Kast saar Livets Brød for Fremtidens Slægter.

— — —

Men sandt er det, at Menneskene ikke lever af Brød alene.

Der findes andre Agre og andre Sædemænd og andre Sædekorn, som skal spredes i samme Aand, i samme nøje beregnende Kast, at hver Kærne kan faa Livsmulighedens Plads og dog Side tæt om Side med tusinder andre Kærner danne den bugnende Agers store skønne Fællesskab.

— — —

....

At Kapitalismen lagde sit knugende Aag over Slægten og stak Egoismens sviende Isnaale dybt i sitrende Sjæle gjorde bitterlig ondt.

Men *saa* har det været fra Dagenes Morgen, at hver Smerte bar Velsignelse i sit Skød.

Ikke af Drift eller indre Trang, men af Sult, af Kulde og bitreste Nød lærte Menneskene at arbejde og gik ind paa den store Kulturvandring.

Med sin mægtige Kraft knugede Kapitalismen Millioner individualistiske Sjæle ind i Lønarbejdets Kæmpekværn. I dybeste Elendighed, i Millioners Smerter, i Angst og Kval, i Fornedrelse og dybeste Nød malede Kværnen alle Kanter og individualistiske Tendenser af Atomerne i Massernes Hav og gav dem Fællesskabet som eneste Redningsplanke for Liv og for Udfoldelse.

Vinterfrosten skørnede Mulden.

Kapitalismen lærte Masserne at *lide i Fællesskab!*

Og som en Reaktion af den vældige Brutalitet, kom Liberalismen oplærte Masserne at *modtage i Fællesskab!*

Og endelig lærte Masserne selv at *kræve i Fællesskab!*

Saaledes forarbejdet i *lide, modtage* og *kræve* i *Fællesskab* ligger Millionernes store mørke Agre i Dag i Vaarens Sol.

Og over Menneskeagreren gaar Socialismens Sædemand og i nøje beregnede Kast spreder han sine Sædekorn, at hver Sædekorns Kim kan faa Livsmulighedernes Plads og gro Side tæt om Side og tilsammen danne Socialismens store skønne Fællesskab.

Efteraaret



kommer til

ALLARM

Forløberen for **SOLIDARITET.**
Udgives periodisk, indtil SOLIDARITET bliver Ugeblad, af De faglige Klubbers Sammenslutning.
Redigeret af et Udvalg.
Ansvarshavende: **Georg Jensen.**
Ekspedition: **Rich. Louis Jensen, Rautzausg. 30 A, St — København N.**

Charles Petersen København.

Og der staar al Livets skønne Kærlighedsdrift over Sædemandens Slidergestalt paa den store Menneskeager!

Thi ogsaa han og hans Slægt har stridt og slidt med den genstridige Jord, og han har i dybeste Samvittighedsfuldhed valgt sin Udsæd, vraget og valgt, taget frem og skubbet til Side, og valgt de bedste Tanker, passet ind efter Menneskeagerens formaaende Evne til at modtage og give Groning.

Og utrættelig er han og har hans Slægt været. Om og om igen har han saaet sine bedste Tanker og sit Hjertes reneste og varmeste Følelser, hele sit Væsens indre higende Trang til Harmoni, Skønhed og Kærlighed mellem Menneske og Menneske i det store Fællesskab. Og Taalmod kender han. Om og om igen, mødende de samme Dumheder, den samme Mistro, den samme Tvivl, den samme Haan, og dog bestandig imødegaa det, alt som var det første Gang han mødte det, utrættelig og bestandig kastende Socialismens Sædekorn i nøje beregnende Kast.

Thi saa er den rette Sædemands Aand. Han vandrer i Arbejdsglædens store lyse Tempel, hvor Lykken ved at virke er Livets skønne Løn. Og medens hans smaa Venner bygger deres egen Ligkiste, bygger han Fremtidens levende Verden op. Derfor er Socialismens Sædemand den mægtigste Skabergestalt paa Historiens Menneskeager. Han tror saa levende inderlig paa det Gode i Mennesket, at han i dybeste Trang giver sig selv i sin Tros Tjeneste. Derfor staar der over ham et Skær af Troens Styrke, af Kærlighedens Skønhed og Handlingens Skaberkraft paa denne skønne Vaardag, hvor Verdens Fattigfolk gaar i Flok og Følge og synger Sange i Tro paa Fremtidens Land.

Chr. Christensen.

Man kan bedrage hele Folket en Del af Tiden, og man kan bedrage en Del af Folket hele Tiden; — men man kan ikke bedrage hele Folket hele Tiden.

Henry George.

Principielt Program

Der bliver aldrig Fred paa Jorden, mellem Folkene og Nationerne, saalænge som det enorme Flertal af Menneskene ikke kan sikres en fredelig og ubekymret Tilværelse, saalænge det tillades det enkelte Menneske at herske over Jorden og Arbejdsmidlerne, som er alle Menneskers fælles Eksistensgrundlag.

Af Erfaring paa Klassekampens Omraade, og særlig de sidste Aars Begivenheder, fastslaar, at den besiddende borgerlige Klasse ikke paa nogen Maade vil anerkende det arbejdende Folks Raaderet over Jord, Produktivkræfter og det fulde Arbejdsudbytte, men at den tværtimod med alle Magtmidler, Politi og Militær, angriber Arbejderne, hvor disse har forsøgt at afskaffe den forbryderiske private Ejendomsret.



— Partifæller! Vælgere! For denne Sag, der er af saa uhyre Betydning for jer, vil jeg i Rigsdagen forlange en Bevilling paa 200 Kroner.

— Vælgere! Naar vi skal gøre noget, maa vi gøre det forsvarligt: Jeg vil foreslaa 500 Kroner.

— Bevar os vel. Sikken en Bagatel. En saa lille Sum kan vi ikke være bekendt. Jeg vil forlange 1000 Kroner aarlig.

— Tusind Kroner aarlig: Milde Gud, det er aldeles for lidt. Hvis man ikke har Pengene, maa de skaffes.

Arbejderne har paa Forhaand Retten, men Spørgsmaalet om Rettens Virkeliggørelse er et Spørgsmaal om Arbejdernes Magt.

Uafhængig af Socialdemokratiets voksende parlamentariske Indflydelse i Kommunerne og Staterne, er Verdenskrigen gennemført, og efter denne har Kapitalen yderligere koncentreret sig paa endnu færre Hænder, medens Forarmelsen af de arbejdende Masser gennem Kriser, Arbejdsløshed og Dyrtid vokser i samme Forhold.

De borgerlige Stater er i samme Periode sunket endnu dybere i Gæld og Afhængighed til den kapitalistiske Herskerklasse, og Socialdemokratiets Teori om Arbejdernes gradvise Erobring af Statsmaskinen som Vejen til deres økonomiske, politiske og aandelige Frigørelse har spillet Fallit.

Denne Vildfarelse har paa den ene Side skænket Arbejderne en Flok Socialforrædere, og paa den anden Side efterladt dem selv i Uvirksomhed og Magtesløshed, fordi de i Troen paa deres Repræsentanter parlamentariske og retslige Aktioner har forsømt at organisere deres egen Magt.

Og lige saa grundig som Staterner Erobring har spillet Fallit som Vejen til de arbejdende Masers Frigørelse, lige saa grundig har de spillet Fallit som Organisation for det frigjorte Arbejde.

Staten er som Organisation for Arbejdet ligesom Trusten, der lægger Magten og Ansvaret for Arbejdet fra de produktive Arbejdere, det gør selve Arbejdet til et glædesløst Slaveri for Arbejderne og skader derfor Arbejdets Produktivitet.

Staten som Arbejdsorganisation er derfor en Forbandelse baade for Arbejderne og for Samfundet, baade materielt og moralsk, og ejer i sig ingen Muligheder for at være Organisation for Fremtidens frigjorte Arbejde.

I samme Grad har hele Udviklingen afsløret Haabløsheden i de faglige Organisationers smaaborgerlige Lønkampe.

Verdens Arbejdere har i over et Aarhundrede ført faglige Lønkampe, og i Dag er Millioner af dem ved at omkomme i Arbejdsløshed og Elendighed, medens Resten knuges af Lønreduktioner og Forringelse af Arbejdsvilkaarene.

Vi kræver af Arbejdernes faglige Organisationer, at de overfor disse Kendsgerninger skal erkende Haabløsheden i deres smaaborgerlige Lønkampe, at de i deres Formaal principielt skal sprænge det borgerlige Samfunds Ramme og erklære den udbyttende Kapital Krig om selve Herredømmet paa Arbejdspladsen, at de videre, i Henhold hertil, skal reorganisere sig som Arbejdernes økonomiske Kamporganisation efter industrielle Linier paa Klassekampens Grund.

Ikke det haabløse, en god Dags Løn for en god Dags Arbejde; men Ødelæggelsen af selve Lønsystemet, maa være Opgaven for Arbejdernes økonomiske Kamporganisationer.

At udnytte Arbejdernes Massesamling i de økonomiske Organisationer til positiv Fordel for dem selv til i Krig og Krigsførelse at ødelægge Kapitalismen, til gennem Massenedlæggelse af Arbejdet og Boykotting, at forsvare og forstyrre den borgerlige Klasses Magtanvendelse mod den arbejdende Klasse, dette er ikke alene hvad vi i vore Fagforeninger vil arbejde for; men det eneste, hvormed den faglige Bevægelse kan tjene Arbejdermassernes sande Interesser.

Vi vil ikke gøre Fagbevægelsen afhængig af et bestemt politisk Parti; men udvikle den til Arbejdermassernes stærkeste og mest positive politiske Magtfaktorer i Arbejdernes Klassekamp imod den udbyttende Kapital og den tyraniske Borgerklasse — for Arbejdernes endelige økonomiske, politiske og aandelige Frigørelse.

I samme Maade som vi gaar ind i Fagbevægelsen og arbejder for at udvikle den til en Magtfaktor i Arbejdernes Klassekamp, vil vi ved at arbejde og oplyse blandt den værnepligtige Ungdom, arbejde for at uskadeliggøre den borgerlige Klasses stærkeste Magtfaktor mod Arbejderne — Hæren.

Dette er vor ene principielle og historiske Opgave, vor anden principielle Opgave er Arbejdet for at dygtiggøre Arbejderne og deres Organisationer til at løse den sociale Revolutions største Problem: at iværksætte Produktionen og Fordelingen efter den revolutionære Kommunismes retfærdige Principper, naar den borgerlige Klasses politiske (offentlige) Magt er brudt.

I Løsningen af dette, den sociale Revolutions største og vigtigste Problem, hvor det gælder efter Kapitalismens og Kampens Desorganisation af Produktionsmaskinen, at bringe Orden og Organisation i Produktion og Fordeling, Mad til alle Munde — medens Arbejderne befæster deres Magt — forkaster vi Troen paa Profeterne.

Hverken Parlamentsmedlemmer, store Talere eller Skribenter kan hjælpe her. Her kræves en Elitehær af dygtige, indsigtsfulde Haandens og Aandens Arbejdere, fortrolige med Arbejdet i hver sin Branche og med Fællesskabets Moral.

Dette Spørgsmaal Løsning er Spørgsmaalet om Masseopdragelse i Arbejdsledelse og Fællesmoral, og det er tillige Spørgsmaalet om Arbejdets fornuftige Organisation under Arbejdernes eget Herredømme.

Under Klassekampen tilintetgøres den besiddende Klasses Magtorganer, men deres Besiddelser, Jorden og Bedrifterne, bevares som det materielle Grundlag for den fremtidige Arbejdsordning.

Vi stiller os da paa det Princip, at Arbejderne nu under Kapitalismen straks bør tage fat paa Dannelsen af den fornuftige Arbejdsorganisation og deres Dygtiggørelse som Arbejdets Ledere, saa langt deres Magt og moralske Kraft rækker.

I Henhold hertil vil vi arbejde for, at Arbejderne paa alle større Bedrifter indenfor Landbrug og Industri danner Bedriftsraad. Ved Bedriftsraad forstaar vi en Organisation, der omfatter alle voksne Arbejdere paa en Bedrift, uden Hensyn til Alder, Køn, Fag, Dannelse eller politisk Opfattelse, og hvis endelige Maal det er at bestyre og lede Bedriftens Arbejde og Administration.

Vi forkaster i denne Forbindelse enhver Teori, der gaar ud paa en gradvis fredelig Overdragelse af Besiddelsen, fra de kapitalistiske Besiddere til Arbejdernes Bedriftsraad.

Det er i det hele ikke Bedriftsraadets Opgave at overtage Besiddelsen. Besiddelsesretten tilhører hele Samfundet, Kapitalisterne giver iøvrigt lige saa lidt godvillig Magten fra sig til Bedriftsraadet som til Staten eller nogen anden Institution. De lader sig heller ikke afdragsvis betale ud af Bedrifterne, thi deres Attraa er ikke blot at besidde nogle Penge; men at disse optræder som udbyttende Kapital.

Vi vil i Kampen for Bedriftsraad vende os imod enhver ny reformistisk Vildfarelse om en gradvis og retslig Overtagelse af Jorden og Arbejdsmidlerne. Her bliver netop Kampen.

Fagforeningernes Lønkrav er smaaborgerlige Smaatterier i Forhold til Bedriftsraadets revolutionære Fordringer. Og netop gennem denne Kamp sker ikke en gradvis Overtagelse, men en gradvis Opdragelse af Arbejderne til den Opgave, som den sociale Revolution uvægerlig stiller til dem.

De fortroliggøres med den Tanke, at Arbejdspladsen er deres; de smager paa Arbejdsglæden, der gror af Indflydelse i Arbejdets Ledelse og Udførelse, deres Sind aabnes for en tilsvarende Ansvarsfølelse og frem for alt, de lærer sig Indsigt i Arbejdsledelse og Forvaltning.

Det er netop de moralske Egenskaber, som Lønslaveriet har frataget Arbejderne, og som uvægerlig kræves af dem, om de skal bære den sociale Revolution frelst gennem alle Hindringer uden alt for store menneskelige Lidelser.

Derfor skal Princippet i vort Arbejde for Oprettelsen af Bedriftsraad være en voksende Forstaaelse i Arbejdets Verden mellem Haandens og Aandens Arbejdere og en voksende Kamp mod de uproduktive Kapitalbesiddere, for gennem Arbejde og Kamp at dygtiggøre og udvikle Arbejdets egen Organisation for Fremtidens socialistiske Produktion.

Netop Bedriftsraadet giver Ansvaret for Arbejdets Udførelse til dem, der arbejder, den giver derved Arbejderne Arbejdsglæde, fremmer Produktionens Itensitet og sparer alle uproduktive Kontrolører og Opsynsmænd. Den er Fremtidens fornuftige Arbejdsorganisation.

De enkelte Bedriftsraad i samme Industri træde i organisatorisk Forbindelse og Samarbejde med hinanden gennem lokale og nationale Arbejdsraad, der igen samarbejder med de øvrige Industriers Arbejdsraad i et økonomisk Parlament, hvor igennem hele Folkets Produktion og Fordeling forvaltes.

Dette er, hvad vi kalder det økonomiske Raadsystem, der repræsenterer Arbejdets Herredømme gennem sin egen Organisation, en demokratisk Folkeøkonomi, grundlagt og forvaltet ved alle arbejdende Samfundsmedlemmers direkte Valgret og Indflydelse paa Produktionen og Fordelingen af dens Frugter.

Ved Arbejderklassens organiserede Magt ,udtrykt ved Prolitari-

som Ugeblad.

Alle Arbejdere stævner til Majfest

[illegible]

Den store Forskel.

Man taler bestandig om den store sociale Forskel mellem Rig og Fattig [illegible]

[illegible]

Forskel nogensinde faaet en eneste af de Rige til at faa Samvittighedsnag under det luksuriøse Maaltid, eller har man ved disse Taler ændret de Riges Opfattelse af deres Ret til at leve af de Fattiges Slid?

Nej, ikke den mindste Kende er de Riges Moral rokket.

Og de Fattige da? Er det Had, vi har avlet ved disse Taler, er det større Bevidsthed om vort Menneskeværd, større Modenhed i Valget af Midler, større Klarhed om Maalet og Vejen ud af Fattigdommen, eller blot stærkere Vrede til at gøre Oprør mod Fattigdommens Kaar, vi har avlet hos de fattige Millioner ved denne [illegible] Paakaldelse af den store sociale Forskel?

[illegible]

[illegible] Agitator [illegible] Agitator kan [illegible] desværre høste Applaus paa [illegible]

Men undskyld mig, at disse Herrers [illegible] Moral [illegible] mig Respekt [illegible]

Det er [illegible] Mangler, det er den Hjælpeløse, der søger at vegetere paa sine Mangler, det er Tiggeren, der viser sin Ynk og søger at slaa en Skilling til at leve sin ynkelige Tilværelse videre paa.

Jeg er træt, saa inderlig led og træt af al denne Selvmedlidenhed. Det er som om den sidste Gnist af Menneskestolthed, af Personlighedsfølelse og Menneskeværd skal kvæles i Skyggen af denne moralske Ynk, der er groet op af den evige Tale om den store sociale Forskel.

Derfor vil jeg tale om en anden Forskel.

Og den direkte Aarsag dertil er noget saa ringe som en elendig Hund.

— — —

Det Bæst til *„Buster"* har i Dag taget hele min Frokost og fortæret hver en Bid.

I Aar har den hver Frokost siddet og logret og indsmigret sig for at tigge en lille Bid. Og jeg har siddet **som Herren og fraadset i store Mundfulde og yder**ligere hævet mig selv ved naadig at kaste den en Bid, som den ydmygt takkede for.

Men i Dag er indtraadt den store Forskel.

Jeg sidder slukøret og flov, saadan som en sulten og tom Bug giver, og med Hjærtet fuldt af bitre Følelser over min degraderede Tilstand som Herre og Hersker.

Men *„Buster"* sidder med Frokosten — den, som jeg troede var *min* — velforvaret i Maven, overbevisende mig om, at den er *hans*.

Og hvad nytter det at jeg skælder ud — end ikke mine Kærtegn vil han goutere.

Bæstet sidder utilnærmelig og slikker sig om Munden, medens hans graagule Øjne lyner af Sejrherrens utilnærmelige, stolte Bevidsthed.

Jeg er slaaet i Dag. Den store Forskel er indtraadt.

Hunden med den ydmygt logrende Svans, der med sin Underdanighed søgte at tiltigge sig [illegible] for at fortsætte sin [illegible] paa, har forvandlet sig [illegible] til den stolte Selv[illegible]

Det er den store Forskel.

[illegible] Klasse [illegible] Kamp fra at være en Kamp [illegible] til en Kamp om selve *Magten*.

[illegible] op af den moralske [illegible], der kæmper for at [illegible] til den stolte Selverobrer, der [illegible]

Det er denne store *moralske* Forskel, [illegible] maa komme, før den store [illegible] Forskel forsvinder.

Forstaar I nu, hvad der ligger til Grund i Begrebet *direkte Aktion*?

Eller skal der gaa kostbare Aar endnu, inden vi begynder at bevæge [illegible] Selvstændighed [illegible] mod *den store Forskel*?

Den Kommune.

Støt Bladfondet!

Vi skal frem!

Vil I [illegible] med?

Slut jer da til os, vi vil igennem vore Organisationer og overalt hvor Arbejderklassen samlet propagandere for vor Idé.

Vi skal have en Sammenslutning af alle Haandens og Aandens Arbejdere, der er gennemsyret af Fællesskabets Moral, en Sammenslutning, hvor enhver Smaalighed og Stræben skal holdes ude.

Kæmpe for Gennemførelse af Industriforbund, gøre dem til Kamporganisationer, og ikke som i Øjeblikket Understøttelsesforeninger.

Knæsætte Bedriftsraadstanken, som enhver Arbejder *maa og skal forstaa*, da det kun er ad den Vej, vi er istand til at erobre Samfundsmagten.

Der maa ligeledes kræves, at vore Kooperationer stilles til Raadighed i vor Kamp mod Kapitalen, og ikke drives som kapitalistisk Udbyttervirksomhed.

Det er det, vi maa kræve for at være istand til at gennemføre den sociale Revolution.

Oouvain.

At [illegible] op i Arbejderklassens Rækker og ikke forstaa Socialismen er at fornægte sin historiske Mission.

Peter Krapotkin.

*

Vi [illegible] Onder [illegible] vælg ingen af dem!

*

Man kan ikke udvikle Fællesfølelse ved at stemme — kun ved at ofre og arbejde for Samfundets Omdannelse.

*

Lovene kommer altid bagefter og naar Politikerne har faaet lavet en Lov kan de sige som Per Gynt:

Livet har skænket til en
Det blev Fusk og skæve Ben.

*

Jeg hader denne Tingenes Tilstand, der fornedrer det ene Menneske ved Savn, det andet ved Overflod.

i Brønshøj Kro den 1. Maj 1924.